SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny pro usnadnění uplatňování nařízení IPI veřejnými zadavateli, zadavateli a hospodářskými subjekty

(2023/C 64/04)

Obsah

1. Určení původu hospodářského subjektu 8

1.1 Prvky důkazů, které lze použít k určení, zda právnická osoba v dané zemi vyvíjí „významnou podnikatelskou činnost“ 8

1.2 Doklady, které mohou být použity k určení „významné podnikatelské činnosti“ 8

2. Určení původu služeb 9

3. Určení původu zboží 9

3.1 Původ zboží na základě pojmu zboží zcela získané v jediné zemi 9

3.2 Původ zboží, které zahrnuje více než jednu zemi, a pojem „poslední podstatné zpracování“ 10

3.2.1 Určení původu u výrobků uvedených v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie 10

3.2.2 Určení původu u výrobků neuvedených v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie 10

4. Povinnosti úspěšných uchazečů 11

4.1 Povinnosti týkající se subdodávek při plnění zakázky 11

4.2 Povinnosti týkající se původu zboží použitého při plnění zakázky 12

4.3 Povinnosti týkající se poskytnutí příslušných důkazů na požádání 12

4.4 Povinnosti týkající se úhrady přiměřeného penále 13

5. Jak a kdy by veřejní zadavatelé a zadavatelé měli uplatňovat opatření v rámci nástroje 13

Nařízení (EU) 2022/1031 (dále jen „nařízení IPI“) ([1]) stanoví postupy, kterými Komise provádí šetření údajných opatření nebo postupů třetích zemí namířených proti hospodářským subjektům, zboží a službám z Unie a zahajuje konzultace s dotyčnými třetími zeměmi. Rovněž umožňuje Komisi ukládat v souvislosti s takovými opatřeními nebo postupy třetích zemi opatření v rámci nástroje za účelem omezení přístupu hospodářských subjektů, zboží nebo služeb ze třetích zemí k zadávacím řízením v Unii.

Článek 12 nařízení IPI stanoví, že Komise by měla do šesti měsíců od 29. srpna 2022 vydat pokyny s cílem usnadnit jeho uplatňování veřejnými zadavateli, zadavateli a hospodářskými subjekty.

Jak je stanoveno ve 34. bodě odůvodnění tohoto nařízení, tyto pokyny by měly poskytovat informace zejména o pojmech, jako je původ fyzických a právnických osob, původ zboží a služeb, dodatečné povinnosti a uplatňování uvedených ustanovení v rámci tohoto nařízení. Tyto pokyny by měly rovněž zohledňovat zvláštní potřebu malých a středních podniků disponovat informacemi nezbytnými k uplatňování tohoto nařízení s cílem zabránit nadměrné zátěži těchto podniků.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1031 ze dne 23. června 2022 o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb třetích zemí na trhy Unie s veřejnými zakázkami a koncesemi a o postupech na podporu jednání o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb Unie na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami a koncesemi (nástroj pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek) (Úř. věst. L 173, 30.6.2022, s. 1).

1. **Určení původu hospodářského subjektu**

Pro účely uplatňování nařízení IPI by měl být původ hospodářského subjektu určen takto:

V případě, že je hospodářským subjektem fyzická osoba, je jejím původem země, jíž je tato osoba státním příslušníkem nebo v níž má právo na trvalý pobyt.

V případě, že je hospodářským subjektem právnická osoba, je jejím původem země, v níž je právnická osoba založena nebo jinak zřízena a na jejímž území právnická osoba vyvíjí významnou podnikatelskou činnost.

Kritérium významné podnikatelské činnosti slouží k tomu, aby se zabránilo možnému obcházení jakéhokoli opatření v rámci nástroje přijatého podle tohoto nařízení tím, že fyzická nebo právnická osoba pocházející ze země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje, vytvoří schránkovou společnost nebo subjekt typu poštovní schránka na území jiné země, než je země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje.

1.1 ***Prvky důkazů, které lze použít k určení, zda právnická osoba v dané zemi vyvíjí „významnou podnikatelskou činnost“***

Právnická osoba vyvíjí v dané zemi „významnou podnikatelskou činnost“, pokud se na území této země zabývá podnikatelskou činností, která není umělou konstrukcí vytvořenou především pro daňové účely nebo pro účely obcházení opatření v rámci nástroje.

S cílem prokázat, že v dané zemi vyvíjí „významnou podnikatelskou činnost“, může hospodářský subjekt mimo jiné uplatnit tyto prvky:

— druh podnikatelské činnosti (např. výrobní závod, zastoupení, středisko pro výzkum a vývoj atd.),

— objem / intenzita / procentní podíl podnikatelské činnosti v dané zemi,

— kapitálové investice v dané zemi,

— počet zaměstnanců v dané zemi,

— informace o zákaznících/klientech v dané zemi,

— doba od založení společnosti v dané zemi,

— místo podnikání nebo korespondenční adresa v dané zemi,

— platba daní v dané zemi.

Tyto orientační prvky by měly být posuzovány jako celek případ od případu. Pro účely tohoto posouzení by mohly být v závislosti na charakteristikách každého případu vzaty v úvahu další prvky.

1.2 ***Doklady, které mohou být použity k určení „významné podnikatelské činnosti“***

Mezi příklady dokladů, které mohou být požadovány od hospodářských subjektů, včetně malých a středních podniků, ke zvážení v případě pochybností o vyvíjení „významné podnikatelské činnosti“ na území země, v níž jsou založeny nebo jinak zřízeny, patří tyto:

— obchodní záznamy (prodej a jiná činnost) – faktury, stvrzenky, obchodní smlouvy, dokumentární akreditivy, přepravní doklady, podnikatelské plány, korespondence s dodavateli/věřiteli a odběrateli a jejich seznam, záznamy o nakoupených zásobách a prodaném zboží, zprávy o návštěvě společnosti atd.,

— finanční informace – auditovaná účetní závěrka, finanční výkaz, bankovní výpis, daňová přiznání a daňové výměry vydané příslušnými subjekty atd. a

— informace o zaměstnancích – záznamy o příspěvcích na zdravotní pojištění nebo penzijní/důchodové pojištění, pracovní smlouvy atd.

Výše uvedené seznamy příkladů nejsou vyčerpávající. Veřejní zadavatelé a zadavatelé mohou požadovat jakýkoli druh dokladů, který považují za vhodný, aby bylo možné určit zemi, v níž hospodářský subjekt vyvíjí významnou podnikatelskou činnost.

2. **Určení původu služeb**

Pro účely nařízení IPI se původ služby určuje na základě původu hospodářského subjektu, který ji poskytuje. Pokyny relevantní pro určení původu hospodářského subjektu jsou proto relevantní i pro určení původu služeb.

3. **Určení původu zboží**

Pro účely nařízení IPI by měl být původ zboží dodaného při plnění veřejné zakázky určen na základě pravidel nepreferenčního původu, která jsou stanovena v celním kodexu Unie ([2]) a dále upřesněna příslušnými ustanoveními nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 (akt v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie) ([3]).

K určení země původu zboží se pro uplatňování doložky nejvyšších výhod (DNV) (tj. standardní sazební zacházení Unie), ale také pro provádění řady opatření obchodní politiky, jako jsou antidumpingová a vyrovnávací cla, obchodní embarga, ochranná opatření, množstevní omezení nebo celní kvóty, v zásadě používají pravidla nepreferenčního původu. Tato pravidla se rovněž používají pro obchodní statistiky, veřejná nabídková řízení a označování původu zboží. Unie používá svůj vlastní soubor ustanovení o pravidlech nepreferenčního původu, která se mohou lišit od pravidel jiných třetích zemí.

Nepreferenční původ se může lišit od preferenčního původu, který se určuje v kontextu preferenčního obchodního režimu pro zboží, jako je systém všeobecných preferencí Unie nebo dohoda o volném obchodu, která stanoví preferenční sazební zacházení. Je třeba mít na paměti, že i když zboží použité při plnění zakázky získalo při dovozu do Unie celní preferenci a původ tohoto zboží byl určen na základě pravidel preferenčního původu platných pro obchod se zemí vývozu, původ tohoto zboží by však v souvislosti s uplatňováním opatření v rámci nástroje měl být veřejnému zadavateli nebo zadavateli deklarován na základě pravidel nepreferenčního původu. V tomto kontextu je třeba poznamenat, že země původu není nutně zemí, ze které bylo zboží odesláno a/nebo dodáno.

Nejprve je důležité znát správné zařazení konečného zboží v „harmonizovaném systému“ ([4]) (HS), jelikož specifické pravidlo původu je s každým zbožím spojeno na základě jeho zařazení v HS.

K určení nepreferenčního původu zboží se používají dva základní pojmy, a sice pojem „zcela získané“ výrobky a pojem výrobky po „posledním podstatném zpracování“.

3.1 ***Původ zboží na základě pojmu zboží zcela získané v jediné zemi***

Podle článku 60 odst. 1 celního kodexu Unie „*zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území se považuje za zboží pocházející z této země nebo z tohoto území*“.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

([4]) https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/cs/content/harmonizovany-system-0

Článek 31 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie obsahuje vyčerpávající seznam zboží, které se považuje za zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území. Tento seznam odkazuje převážně na výrobky získané v jejich přirozeném stavu a výrobky pocházející ze zcela získaných výrobků. Proto lze i pro účely nařízení IPI tyto výrobky považovat za zcela získané v jediné zemi a na jediném území.

3.2 ***Původ zboží, které zahrnuje více než jednu zemi, a pojem „poslední podstatné zpracování“***

Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu Unie „*zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby*“.

Pojem „poslední podstatné zpracování“ znamená, že poslední podstatné zpracování nebo opracování by mělo vyústit v nový výrobek nebo představovat důležitý stupeň výroby.

V praxi je za účelem posouzení, kde došlo k poslednímu podstatnému zpracování, nezbytné získat od hospodářských subjektů účastnících se zadávacího řízení informace o všech použitých materiálech. Zejména musí být určeny nepůvodní materiály použité v poslední zemi výroby. Tyto nepůvodní materiály musí být skutečně v poslední zemi podstatně zpracovány nebo opracovány, aby bylo možné přiřadit původ příslušného zboží této zemi výroby konečného výrobku.

Pro získání původu z dané země výroby by mělo mít zboží nově vyrobené v této zemi v zásadě specifické vlastnosti a funkce, které by se měly lišit od materiálů použitých při jeho výrobě.

Kritérium „posledního podstatného zpracování“ musí být zkontrolováno dvěma různými způsoby, v závislosti na tom, zda je dotčený výrobek zařazen do přílohy 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie (viz bod 3.2.1), nebo nikoli (viz bod 3.2.2) ([5]).

3.2.1 *Určení původu u výrobků uvedených v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie*

Pravidla stanovená v příloze 22-01 (včetně jejích úvodních poznámek) se vztahují pouze na zboží výslovně uvedené na seznamu v uvedené příloze na úrovni nejméně čtyřmístného kódu HS.

Má se za to, že u zboží uvedeného na seznamu v této příloze došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna základní nebo okrajová pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno. Například zboží uvedené na seznamu v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie zahrnuje některé zemědělské produkty (např. maso, kávu, mleté obiloviny), některé chemické výrobky, textilní výrobky, oděvy, obuv, jakož i některé výrobky ze železa a oceli, kovové nástroje, strojní výrobky, včetně elektrických strojů. Seznam je ve skutečnosti poměrně omezený a nezahrnuje celé spektrum výrobků zařazených do kombinované nomenklatury Unie.

Pravidla vztahující se na výrobky přílohy 22-01 jsou uvedena a zvýrazněna v tabulce „seznam pravidel“ ([6]). Pokud nelze určit poslední zemi výroby na základě výslovně uvedených základních pravidel, měla by být stanovena pomocí „okrajových pravidel“ stanovených na začátku každé kapitoly.

3.2.2 *Určení původu u výrobků neuvedených v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie*

U zboží, které není uvedeno na seznamu v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie, se původ určí případ od případu vyhodnocením jakéhokoli zpracování nebo opracování ve vztahu k pojmu posledního podstatného zpracování nebo opracování, jak je vymezen v čl. 60 odst. 2 celního kodexu unie.

([5]) Viz též pokyny k pravidlům nepreferenčního původu: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2022-03/Guidance%20on%20non-preferential%20rules%20of%20origin.pdf

([6]) https://taxation-customs.ec.europa.eu/table-list-rules-conferring-non-preferential-origin-products-following-classification-cn_en

Ve snaze zlepšit harmonizovaný výklad základní zásady „posledního podstatného zpracování“ u zboží neuvedeného na seznamu v příloze 22-01 aktu v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie byly pro tyto výrobky vypracovány specifické právně nezávazné pokyny. Pokyny pro tyto výrobky jsou rovněž uvedeny (ale nejsou zvýrazněny) ve výše uvedené tabulce „seznam pravidel“.

Není-li v poslední zemi výroby pravidlo dle seznamu splněno, je země původu určena pomocí „okrajových pravidel“ stanovených na začátku každé kapitoly.

Veřejní zadavatelé a zadavatelé, jakož i dodavatelé, včetně malých a středních podniků, by se měli řídit příslušnými pravidly a brát v úvahu pokyny týkající se nepreferenčního původu (viz pokyny k pravidlům nepreferenčního původu) ([7]).

V případě pochybností o původu zboží nebo s cílem zajistit právní jistotu mohou dodavatelé, a zejména malé a střední podniky, které mohou mít nedostatek odborných znalostí, požádat o závazné informace o původu zboží. Další informace: https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/cs/content/zavazna-informace-o-puvodu-zbozi

4. **Povinnosti úspěšných uchazečů**

Článek 8 nařízení IPI ukládá úspěšným uchazečům zadávacích řízení, na něž se vztahuje opatření v rámci nástroje, jakož i v případě zakázek zadaných na základě rámcových dohod (tzv. call-off), které podléhaly opatření v rámci nástroje, řadu povinností týkajících se: i) subdodávek; ii) původu zboží použitého při plnění zakázky; iii) poskytnutí příslušných důkazů v souvislosti se subdodávkami a původem zboží na požádání a iv) úhrady přiměřeného penále za nedodržení povinností týkajících se subdodávek a původu.

Veřejní zadavatelé a zadavatelé musí do zadávací dokumentace k zakázce, na kterou se vztahuje opatření v rámci nástroje, zahrnout odkaz na tyto povinnosti, aby hospodářské subjekty účastnící se příslušných řízení, a zejména malé a střední podniky, byly plně obeznámeny s platnými požadavky v případě, že by jim byla zakázka zadána.

4.1 ***Povinnosti týkající se subdodávek při plnění zakázky***

Subdodávkou se rozumí zajištění plnění části zakázky třetí stranou, které nezahrnuje pouhé dodání zboží nebo částí, jež jsou nezbytné k poskytnutí služby.

Hospodářské subjekty, které získaly zakázku na poskytování služeb (včetně stavebních prací), nesmí zadat více než 50 % celkové hodnoty zakázky hospodářským subjektům pocházejícím ze třetí země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje.

V případě veřejných zakázek na stavební práce nepředstavuje pouhé použití materiálů, zboží a dílů, které mají být začleněny do trvalých stavebních prací nebo tvořit jejich součást na základě zakázky na stavební práce, subdodávku a jako takové by nemělo být zahrnuto do výpočtu souvisejícího s požadovanou 50 % prahovou hodnotou. Pokud se například zakázka týká výstavby mostu, náklady na použité materiály (jako je ocel, beton, kámen, asfalt atd.) by neměly být pro účely 50 % prahové hodnoty zahrnuty do výpočtu hodnoty zakázky.

Kromě toho by do výpočtu hodnoty zakázky pro účely 50 % prahové hodnoty nemělo být zahrnuto zboží nakoupené dodavatelem pro použití během plnění zakázky (například strojní zařízení používané dodavatelem zakázky k testování a instalaci dodaného zboží, zařízení používané dodavatelem stavebních prací při výstavbě silnic, počítače používané dodavatelem služeb pro vypracování studie).

([7]) https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2022-03/Guidance%20on%20non-preferential%20rules%20of%20origin.pdf

4.2 *Povinnosti týkající se původu zboží použitého při plnění zakázky*

U zakázek, jejichž předmět se týká dodání zboží, musí hospodářské subjekty, které získaly zakázku, zajistit, aby zboží dodané nebo služby poskytnuté při plnění zakázky a pocházející ze třetí země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje, představovalo nejvýše 50 % celkové hodnoty zakázky.

Více než 50 % zboží použitého při plnění zakázky na dodávku zboží musí tedy pocházet z Unie nebo ze třetí země, na niž se nevztahuje opatření v rámci nástroje.

Tato prahová hodnota se vztahuje na veškeré zboží, které má být dodáno na základě zakázky na dodávky. Zbožím se rozumí zboží uvedené v předmětu zadávacího řízení a ve specifikacích příslušné zakázky, nezahrnuje však žádné vstupy, materiál nebo složky obsažené v dodávaném zboží. Na materiály, zboží a díly, které mají být začleněny do nakupovaného zboží nebo tvořit jeho součást, se proto tato prahová hodnota nevztahuje. Pokud se například zadání zakázky týká dodávky elektronických zařízení, nebudou polovodiče použité při výrobě těchto zařízení započítány do 50 % prahové hodnoty, ale více než 50 % těchto elektronických zařízení musí pocházet ze země, na niž se nevztahuje opatření v rámci nástroje.

O informace o původu použitého zboží může veřejný zadavatel nebo zadavatel požádat kdykoli během plnění zakázky.

Pokud je o tyto informace požádáno, musí úspěšný uchazeč, který zakázku získal, výslovně uvést, že zboží dodané při plnění zakázky splňuje požadavky na prahovou hodnotu týkající se původu dodaného zboží. K tomu účelu by měl dodavatel veřejnému zadavateli poskytnout prohlášení, které může být vypracováno tímto způsobem: „Tímto potvrzuji, že nejvýše 50 % zboží dodaného při plnění zakázky XXX pochází ze země [X], na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje [XYZ] ze dne [datum: xx.yy.zz]“.

Komise v rámci postupů posouzení rizik a kontrol provádění článku 8 nařízení IPI doporučuje, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé vyzvali úspěšného uchazeče k předložení dobrovolného prohlášení s uvedením procentního podílu zboží nebo služeb pocházejících ze zemí, na něž se vztahují opatření v rámci nástroje, z celkové hodnoty zakázky.

Toto dobrovolné prohlášení by mělo být v zásadě poskytnuto před konečnou úhradou zakázky a může být založeno na stávajícím dodavatelském řetězci a systémech kontroly sledovatelnosti, které společnost zavedla jako součást běžné obchodní činnosti. Jsou-li poskytnuta taková prohlášení, lze riziko obcházení považovat za nižší než bez těchto informací.

4.3 *Povinnosti týkající se poskytnutí příslušných důkazů na požádání*

Dodavatel je povinen poskytnout na žádost zadavatele nebo veřejného zadavatele příslušné důkazy, aby prokázal dodržení prahové hodnoty týkající se původu zboží. V tomto ohledu je dostačující prokázat, že více než 50 % celkové hodnoty zakázky pochází z Unie nebo jiných třetích zemí, na něž se nevztahuje opatření v rámci nástroje.

U zakázky na dodávky zboží se v praxi mohou vyskytnout dvě situace:

a) dodavatel může konečné zboží, které bylo použito pro plnění smlouvy, koupit v Unii (nebo ve třetí zemi) nebo v zemi, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje, nebo

b) dodavatel může toto zboží vyrobit za použití dílů nebo složek pocházejících z Unie (nebo ze třetí země) nebo ze země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje.

Pravidla nepreferenčního původu, jak jsou vysvětlena výše, platí v obou případech stejně.

Pokud v prvním případě pochází dovážené konečné zboží ze země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje, nemůže jeho podíl na celkové hodnotě zakázky překročit 50 %. To znamená, že více než 50 % zboží dodaného na základě zakázky by mělo pocházet z Unie nebo ze třetích zemí (jiných než zemí, na něž se vztahuje opatření v rámci nástroje). Dodavatel může dodržení této prahové hodnoty prokázat předložením příslušných faktur a/nebo průvodních prohlášení od externích dodavatelů. Pokud se na fakturách vyskytovala cizí měna, přepočte se jejich hodnota na eura za pomoci směnného kurzu eura platného v okamžiku nákupu.

Ve druhém případě musí dodavatel prokázat, že většina (více než 50 %) zboží vyrobeného a dodaného na základě zakázky nabyla původ v Unii nebo ve třetí zemi (jiné než v zemi, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje). Ačkoli mohou být použity díly pocházející ze země, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje, musí tyto díly v souladu s pravidly nepreferenčního původu, jak jsou vysvětlena výše, projít v rámci výrobního procesu podstatným zpracováním, aby konečný výrobek získal původ v Unii nebo ve třetí zemi (jiné než v zemi, na niž se vztahuje opatření v rámci nástroje).

Dodavatel by měl poskytnout veškeré informace, osvědčení, podpůrné dokumenty nebo prohlášení, které prokazují dodržení prahové hodnoty týkající se původu. Takový důkaz se skládá z dokumentů prokazujících, že více než 50 % zboží pochází z Unie nebo ze třetí země, na niž se nevztahuje opatření v rámci nástroje. Může také obsahovat popis výrobních procesů, včetně vzorků, popisů nebo fotografií, který umožní určení původu dodaného zboží. Důkaz může rovněž spočívat v prohlášení nebo jiné formě důkazu od dodavatele zboží v Unii, pokud dodavatel toto zboží nakoupil na trhu Unie.

Příslušnými dokumenty by mohla být rovněž prohlášení nebo osvědčení o původu. Tyto dokumenty by mohl vydat příslušný subjekt deklarované země původu zboží (například obchodní komora). Taková prohlášení nebo osvědčení o původu by však neposkytla žádné informace o přesnosti deklarovaného původu, pokud by třetí země měly jiná pravidla týkající se určení původu zboží. Tento druh osvědčení pouze uvádí místo výroby nebo provenience zboží. Prohlášení/osvědčení o původu se proto nepovažují za právní důkaz, ale za užitečný prvek pro určení původu, který může v případě pochybností usnadnit další kontroly.

4.4 *Povinnosti týkající se úhrady přiměřeného penále*

Pokud veřejný zadavatel nebo zadavatel zjistí, že dodavatel nesplnil povinnosti podle čl. 8.1 písm. a) a b), nebo pokud má důvodné pochybnosti o spolehlivosti důkazu předloženého dodavatelem podle čl. 8.1 písm. c), může uložit přiměřené penále ve výši 10 % až 30 % hodnoty zakázky (podle čl. 8.1 písm. d)). Skutečná výše tohoto penále bude muset být stanovena případ od případu a může mimo jiné záviset na podílu zboží nebo služeb, ohledně nichž existují důvodné pochybnosti.

5. **Jak a kdy by veřejní zadavatelé a zadavatelé měli uplatňovat opatření v rámci nástroje**

Nařízení IPI v čl. 6 odst. 4 stanoví, že opatření v rámci nástroje se vztahuje pouze na zadávací řízení, jejichž odhadovaná hodnota překračuje finanční limit, který stanoví Komise s ohledem na výsledky šetření a konzultací a s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v odstavci 3 ([8]). Tato odhadovaná hodnota by měla činit nejméně 15 000 000 EUR bez DPH u stavebních prací a koncesí a nejméně 5 000 000 EUR bez DPH u zboží a služeb.

Při uplatňování prahových hodnot v tomto nařízení by měly být příslušné odhadované hodnoty zakázek vypočteny v souladu s článkem 8 směrnice 2014/23/EU, článkem 5 směrnice 2014/24/EU a článkem 16 směrnice 2014/25/EU.

([8]) Konkrétně: a) přiměřenost opatření v rámci nástroje s ohledem na opatření či postup třetí země a b) dostupnost alternativních zdrojů dodávek pro dotčené zboží a služby s cílem zabránit významnému negativnímu dopadu na veřejné zadavatele a zadavatele či jej minimalizovat.

Opatření v rámci nástroje se použije pouze na zadávací řízení, na něž se opatření vztahuje a která byla zahájena mezi vstupem tohoto opatření v rámci nástroje v platnost a jeho skončením, zrušením nebo pozastavením.

V případě rámcových zakázek budou opatření v rámci nástroje uplatněna pouze jednou při zadání na základě rámcové dohody. Opatření v rámci nástroje se nevztahují na zakázky založené na rámcové dohodě (ve stupni tzv. „call-off“).

Nařízení IPI v čl. 13 odst. 2 stanoví, že veřejní zadavatelé a zadavatelé by měli Komisi prostřednictvím systému Tenders Electronic Daily (TED) podávat zprávu o uplatňování opatření v rámci nástroje jako součást informací o zadávání zakázek. Tato zpráva bude obsahovat pro každé příslušné řízení informace o uplatňování opatření v rámci nástroje, počet nabídek obdržených ze třetích zemí, na něž se vztahuje příslušné opatření v rámci nástroje, počet nabídek, na něž byly uplatněny vyloučení nabídky nebo úprava bodového hodnocení, a informace o uplatnění zvláštních výjimek z opatření v rámci nástroje.

Systém TED bude obsahovat specifická pole, která budou muset veřejní zadavatelé vyplnit.

Ve fázi hodnocení kritérií pro zadání zakázky (přesněji řečeno, v okamžiku výpočtu konečného bodového hodnocení) by se mělo použít opatření v rámci nástroje ve formě úpravy bodového hodnocení.

Ve fázi hodnocení kvalifikačních kritérií by se mělo použít opatření v rámci nástroje ve formě vyloučení.